

Tevékenységi terv/ Projekt terv

Címe: Ébredszik a természet, itt a tavasz!
Megvalósulásának tervezett ideje: 2025,03,10- 2025.03.14
A tevékenység/projekt tervezett indító élménye: Tavaszi torna a tornateremben, majd kint az udvaron is
A tevékenység/projekt tervezett lezáró élménye : Mesemúzeum látogatása

A tevékenység/projekt megvalósítása során kiemelt célok:	<ul style="list-style-type: none"> • Tavasz érkezésével a gyerekek lexikális tudásának bővítésével az érzelmekre való hatásokon keresztül az önérvényesítés, és a szabálytartás.
Feladatok:	<ul style="list-style-type: none"> • Kézműves foglalkozáshoz való előkészületek • BKK utazás előkészítése, gyerekek felkészítése
Fejleszthető képességek:	<ul style="list-style-type: none"> • figyelemfejlesztés (nagyok 5 elem, középső 4, kicsik 3) • szem-kéz koordináció • szókincsbővítés

Játék és a játék feltételeinek biztosítása (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)	<ul style="list-style-type: none"> • Tapsold, dobbansd, forogd, nyújtózd le a virágos sormintát! • „virág-sudoku” • Keresd meg a növények részeit, mert rossz helyre varázsolták a Tavasztündérek!
Verselés, mesélés <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi és drámajátékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Mesemúzeum látogatása • Cipőmesék (együttmesélés a cipőink segítségével) • Kiszámoló: Péter Erika: Kibújócska • Vers: K. László Szilvia: Tavaszváró Galambos Bernadett: Szervusz, Tavasz! • Heti mese: Nagytakarítás a napnál (szlovák mese) Fésűs Éva: A pajkos napsugár
Ének, zene, énekes játék, gyermektánc	<ul style="list-style-type: none"> • Beültettem kiskertemet (ismétlő dal) • Tavaszi szél (ismétlő dal) • Bújj bújj zöld ág (körjáték) • Madárhangok hallgatása, felismerése IKT eszközön • Melyik évszaktól játszok le hangokat?

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • hóvirág készítése gyurmából, és tökmagból <ul style="list-style-type: none"> • tavaszi csokor festése szívószállal, kaspó készítése vágással • nagyszülők meghívójának elkészítése <ul style="list-style-type: none"> •
<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játéka és feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Mit ünneplek éppen? (futó játék) • Hóvirág, ibolya • Melengetős fogócska • bringa (jó idő esetén) • tavszí jóga
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • Matematikai tapasztalatok 	<ul style="list-style-type: none"> • Közlekedés BKK-val • meghívók feladása postán • növények részei, azoknak a feladatai a napi életükben • Melyik virágnak van a legtöbb szirma? • számlálás virágokkal (nagycsoport) • Mi változik meg a természetben tavasszal? Vajon miért? • Milyen tavaszi virágokat ismersz? Párosítsd az árnyékuk szerint őket! (feladatlap) • Milyen fontos ünnepek vannak tavasszal (Víz világnapja, húsvét, Föld napja, gyereknap, anyák napja, Madarak és fák napja)
<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • veteményes beültetése (spenót, sóska, retek, snidling) • naposi feladatok • tarisznyaszövés (Kiskirályok) • feladatfüzet töltése
<p>Differenciálás, tehetséggondozás, felzárkóztatás lehetőségei</p>	<ul style="list-style-type: none"> • lásd fentebb

Péter Erika: Kibújócska

Ipiapacs kikelet,
bújócskázna a rügyek.
– Nem találsz meg, ágba bújtam,
egész telet átaludtam.
Ipiapacs, egy, két, három,
jövök, csak a tavaszt várom!

K. László Szilvia: Tavaszváró

Jöjj el, Tavasz! Hozz meleget!
Hozz el minden szeretetet!
Hozz napsütést, enyhe szellőt,
Virágokat, bárányfelhőt!
Hozzál vidám madárfüttyöt,
Csemegének sok gyümölcsöt!

Galambos Bernadett: Szervusz, Tavasz!

Szervusz, Tavasz,
tűnj el, Tél!
Nem kell már a sok fehér!
Zöldelljen az erdő, rét,
nyitogasd a pipitért!
Gyermekláncfű, gólyahír
napfényért most néked ír.
Csald elő a meleget,
hadd űzze el a telet!
Szervusz, Tavasz,
tűnj el, Tél!
Hóval, faggal megszűnjél!

Heti mese:

Nagytakarítás a napnál szlovák népmese

Egyszer egy hatalmas nagy felhő úgy eltakarta az eget, hogy három napig nem lehetett látni a napot.

A kiscsibéknek nagyon hiányzott a napsugár.

– Hová tűnhetett a napocska? – kérdezték. – Keressük meg, hívjuk vissza az égre!
– Igen ám, de hol találjátok meg? – kotkodácsolt a kotlós. – Tán bizony tudjátok, hol lakik?
– Nem tudjuk – csipogták a kiscsibék –, de majd mindenkit megkérdezzük, akivel összetalálkozunk.

– Koty-koty-koty, jól van, menjetek – mondta a kotlós, és ahogy illik, útravalót készített a csibéknek. Adott nekik kicsi zsákot, kicsi zacskót, a zsákocskában magocskát, a zacskóban meg mézeskalácsot. A kiscsibék útra keltek.

Mentek, mendegéltek, egyszer csak a káposztáskertbe értek. Látják, hogy az egyik káposztalevélen ül valaki, nyújtogatja a szarvát, hátán hordja a házat. Egy csigabiga! A kiscsibék megálltak, megkérdezték tőle:

– Csigabiga, nem tudod, hol lakik a napocska?

– Én nem tudom, de ott ül a kerítésen a szarka, ő bizonyosan tudja.

A szarka meghallotta, hogy emlegetik, hát mindjárt közelebb röppent, és csirregni kezdett:

– Csibe, csibe, kiscsibék, hová mentek, kiscsibék?

– Elbújt a napocska, megyünk, megkeressük.

– Én is megyek, én is megyek! – örvendezett a szarka, és még közelebb röppent.

– De tudod-e, hol lakik? – kérdezték tőle.

– Azt biz’ én nem tudom, de nyúl koma talán tudja, itt lakik a szomszédban, a répaföld csücskében.

A kiscsibék meg a szarka elmentek a répaföldre. Mikor látta a nyúl, hogy vendégek közelednek, fejébe húzta a sapkáját, a bajuszát megpödörte, és a háza kapuját még jobban kitárta.

– Nyulam-bulam – csipogták a csibék, csirregte a szarka –, a napocsát keressük, nem tudod, hol lakik?

– Azt biz’ én sem tudom, de a szomszédom, a kacsa bizonyosan tudja. Itt lakik a nádasban, a patak közelében.

No, elmentek a nádasba, a nyúl is velük ment. A patak partján megtalálták a kacsa házát meg egy szép piros ladikot, a ház mellé volt kikötve.

– Hé, szomszédasszony, itthon van-e kelmed? – kiáltotta a nyúl.

– Itthon, itthon! – hápogott a kacsa. – A tollamat szárítom, három napja nedves, nem süt a napocska.

– Éppen őt keressük! – csipogták a kiscsibék, csirregte a szarka, a nyúl meg buzgón bólingatott hozzá. – Nem tudod, hol lakik?

– Azt biz’ én sem tudom, de a patak túlsó partján, az odvas bükkfa alatt lakik a sün, az bizonyára tudja.

Beültek mindannyian a csónakba, áteveztek a patakon, hogy megkeressék a sünt. Meg is találták, ott szunyókált sün koma a bükkfa tövében.

– Sün, sün, sün koma! – csipogták a kiscsibék, csirregte a szarka, hápogta a kacsa, a nyúl meg örvendezve ugrándozott. – Nem tudod, a napocska merre-hol lakik? Három napja nincs az égen. Tán csak nem betegedett meg?

A sün előbb gondolkozott kicsit, azután így szólt:

– Már miért ne tudnám! Tudom én, hol lakik, meg is mondom nektek. A bükkfa mögött van egy nagy hegy, a hegy fölött egy nagy felhő, a felhő fölött az ezüst hold, onnét a napocska csak egy bolhaugrás!

Így szólt a sün, azzal fogta a botját, fülére húzta a sapkáját, és indult, hogy mutassa az utat.

No, útnak eredtek. Mentek, mendégéltek, egyszer csak megérkeztek a nagy hegy csúcsára. S mit láttak? A hegy csúcsának a csücskébe beleakadt egy rettentő nagy felhő, nagyobb, mint három lepedő...

A kiscsibék, a szarka, a nyúl, a kacsa meg a sün mindjárt felmásztak a felhőre, jó erősen megfogóztak benne, azután – huss! – repültek a felhő hátán, meg sem álltak a holdig. Mikor a hold észrevette őket, egyszeribe ragyogni kezdett ezüstös tányérja.

– Hold, hold, ezüst hold – csipogták a kiscsibék, csirregte a szarka, hápogta a kacsa, s a nyúl meg a sün is szépen kérlelte –, mutasd meg nekünk, hol lakik a napocska! Három napja nincs az égen, három napja vacogunk!

Úgy látszik – gondolták –, elaludt a napocska, nem akar felébredni.

S akkor egyszerre rázendítettek: a kiscsibék csipogtak, a szarka csirregett, a kacsa hápogott, nyulam-bulam makogott, a sün pedig az ablakon kopogott a botjával.

– Napocska-korongocska, kelj fel! Süss ki, napocska!

A napocska felébredt, nagyot ásított.

– Ki az, ki kiabál? Ki zavarja álmomat?

– Mi vagyunk itt, a kiscsibék, a szarka meg a nyúl, a kacsa meg a sün. Eljöttünk, hogy felköltsünk, éppen reggel van!

– Jaj, jaj, kelnék én, de hát hogyan keljek? – szomorkodott a napocska. – Három napig eltakart egy fekete felhő. Hiába sütök, mégsem ragyogok, úgy bepizkolódtam.

Amint a nyúl ezt meghallotta, mindjárt kerített egy vödört, s elkezdte hordani a vizet. A kacsának sem kellett több – egyszeriben mosni kezdte a napot. A szarka a törülközővel

törülgette, a sünn a tuskéivel kefélgette. A kiscsibék meg a porszemeket fújogatták le az álmos napocsakáról.

Ez aztán igazi nagytakarítás volt! Egykettőre úgy megtisztították a napot, hogy menten kibújt a házából, kiballagott az égre, és vidáman ragyogott.

Gondolhatjátok, micsoda öröm volt odahaza! A kotlós kifutott az ólból, maga köré hívta a kiscsibéket, és azóta is ott futkosnak az udvaron, magot keresgélnek, s ha jóllaktak, a napon melegszenek.

Fésűs Éva: A pajkos napsugár

– Süss fel nap, fényes nap!...-ezt a dalt énekelte télidő végén néhány kipirult arcú, csillogó szemű kisgyerek – de olyan szépen, hogy a felhőkbe takarózott nap nem is tudott ellenállni a kedves hívogatásnak.

Először csak egyetlen elszánt fénysugár keresett magának rést a vastag fellegek között, hogy lekandikáljon a földre, de amikor sikerült a próbálkozása, egyre többen tódultak utána. Elcsúsztak a tó vékony jégártyáján, megcsillantották a nedves, kopasz faágakat, s egy szempillantás alatt millió kicsi fény kacagott, ugrált, sziporkázott piros gyereksapkákon, fehér hófoltokon, csepegő háztetőn és sima ablaküvegen.

– Kikelet! Kikelet! – ujjongtak a magdarak.

– Süt a nap! Süt a nap! – kiabálták a gyerekek.

– Utat a tavasznak! – füttyentett a szél és sepregetni kezdte az utakat.

Nap-anyó most már egész kerek arcával lemosolygott a földre és így szólt a sok kis fickándozó napsugárhoz:

– Ideje, hogy munkához lássatok! Vigyétek el mindenhová az élet melegét!

Kit a rétre küldött, kit az erdőre, kit a kiskertekbe, hogy olvasszanak, melengessenek, alvó csírákat ébresztgessenek. Mindegyik örömmel tette a dolgát, csak az egyik aranyszínű napsugárka duzzogott.

– Még mit nem! Hogy én folyton csak egy sáros, piszkos hófoltot kerülgessek? Ugyan minek? Igazán nem azért vagyok fényes, tavaszi napsugár, hogy ilyen unalmas munkát végezzek! Hipp-hopp!... végigtáncolt a pocsolyák tükrén, ezüstöset bokázott a patakon és csúfondárosan megríkatott egy makacs jégcsapot.

– Ó, de pompás! Így érvényesül igazán az én ragyogásom! – tünkdöklött a boldogságtól és olyan helyet keresgélt, ahol fényessége megsokszorozódnék. Ebben a pillanatban megjelent egy ablakban egy kisfiú. Éppen unatkozott odabent és csintalanságon törte a fejét.

– Kisütött a nap! – kiáltott vidáman. – Napsugárral fogok játszani!

Elővett a zsebéből egy kicsi tükröt és oda tartotta a fény elé. Az önfejű napsugár belepillantott és valósággal elámult a tulajdon ragyogásától. Csillogott, villogott büszke örömeiben és csúszkálni kezdett a tükrön, ahogyan azt a kisfiú forgatta. Éles fénye átvetődött a tükörlapról a szemközti házfalra és végigtáncolt rajta, mint vakító aranyfoltocska.

A kisfiú eleinte csak hunyorgó cicákat bosszantott vele, de azután merészet gondolt és úgy tartotta a tükröt, hogy a haszontalan napsugár belevillanjon róla a járókelők szemébe. A sugárkának tetszett a mulatság. Ez igen! Így mindenki észreveszi! Nicsak, máris milyen nevetésgesen kapkodja a fejét a sarki újságáros néni!

– Ide nézz, milyen vakító vagyok!

– Ide nézz, te padon üldögélő bácsi, hogy elkápráztatlak!

– Csodáljatok meg, emberek! Ilyen az igazi napsugár!

– Ámulj-bámulj, te rollerozó kislány, akkora ragyogást varázsolok a szemed elé!

Különösen fényeset akart kacagni, amikor a rolleros kislány ijedten a szeme elé kapta a kezét, elengedte a kormányt és nagyot esett. Csúnyán megütötte a térdét és hangosan sírva fakadt. A fákon haragosan lármázni kezdtek a verebek.

– Mit csináltál, te haszontalan, semmirekellő napsugár? Megállj csak, bepanaszolunk Nap-anyónál!

A napsugárka maga is megijedt a váratlan balesettől, akárcsak az ablakban a csintalan kisfiú, aki most megszeppenve bújt el a függöny mögé. Zsebében eltűnt a fényszóró tükör és a napsugár elsápadva, tétován simogatta a rolleros kislány arcát, de bizony azon csak a könnyeket tudta megcsillantani. Elszégyellte magát, mert hiszen nem volt ő rossz, csak meggondolatlan és pajkos.

– Bocsáss meg! Na, igazán ne haragudj rám! – suttogta bűnbánóan, de a kislány nem értett napsugárnyelven, és csak otthon az édesanyja tudta megvigasztalni. A napsugár utánaillant, belesett a házuk ablakán, ott ugrabugrált a kertjükben és nagyon szerette volna jóvátenni azt, ami történt.

Mindennap az ablak alatti hófoltocskán táncolt, minden melegét odaszórta, csak megbocsájtana az a kislány!...Közben észre sem vette, hogy a hófolt egyre zsugorodik, alatta megpuhul a föld, sőt, mintha megmozdulnának a sáros rögök. Egyszer csak egy apró repedésből ágaskodni, tolakodni kezdett kifelé egy icipici, zöld hajtás.

– Hát ez mi? – lepődött meg a napsugárka és minden fényével még jobban odacsodálkozott. A zöld szár másnapra csaknem arasznyira nőtt, harmadnapra pedig – ó, csodák csodája! – apró, fehér szirmok bomlottak ki a végén.

– Hóvirág! – csendült meg az ablak mögött a kislány kacagása. – Anyu, nézd, milyen szép!

– Előcsalogatta ez az áldott, tavaszi napsugár – felelte egy kedves hang.

A napsugár csak most értette meg, hogy mi történt. Akaratlanul is virágot fakasztott, elhozta a földnek az élet melegét. Körös-körül fiatal rügyek pattogtak, friss füvek serkentek a napsugár testvérek munkája nyomán. A pajkos napsugár azt sem tudta, hová legyen örömeiben!

Milyen jó, hogy ő is hozzájárult ehhez a nagy csodához! Mindjárt körül is néz, hogy hol kell még melengetni, érdes rögöket cirógatni, fagyot olvasztani, hogy minél szebb legyen a világ. Az ablakban nevetett a kislány. Arcán nyoma sem látszott már a múltkori könnyeknek, s odafent a kék égen Nap-anyó is mosolygott, legderűsebb tavaszi mosolyával.

Mozgásos játékok:

Tavaszi ünnepek:

A terem sarkaiba (de akár lehet több helyre is) tegyünk képeket tavaszi ünnepekről, jeles napokról (húsvét, március 15., anyák napja, a Föld napja). A gyerekek álljanak a terem közepére. Fordítsunk nekik hátat, és számoljunk háromig. Addig minden gyereknek oda kell állnia egy képhez. Ugyanahhoz a képhez több gyerek is állhat. Majd mondjuk, hogy stop, ekkor már senki nem változtathat helyet. A gyerekek együtt kérdezzék: Mit ünnepelsz éppen? Mi válaszoljuk: Éppen a húsvétot ünnepelem. Majd forduljunk meg. Az(ok) a gyerek(ek) aki(k) a húsvét képe előtt áll(nak), kap(nak) egy pontot. Ez lehet egy korong, babszem, vagy bármi, amit gyűjteniük kell.

Majd ismét beállnak a kör közepére, és folytatódik a játék. A végén számoljuk meg, ki mennyi pontot gyűjtött. Játshatjuk kiesősre is, ha szeretnénk. Ekkor azok a gyerekek, akik a mondott képnél állnak, kiesnek.

Amellett, hogy ez ismét egy mozgásos játék, a gyerekek megtanulják a tavaszi jeles napokat is.

Hóvirág – Ibolya

Osszuk a gyerekeket két csoportra. Álljanak a terem két végébe egymással szemben. Az egyik csoport lesz a tulipán, a másik csoport az ibolya. (De bármilyen más tavaszi virággal játszhatjuk a játékot.) Esetleg kis képeket is kaphatnak, hogy ne keveredjenek össze. Középre álljon egy gyermek. A középben lévő gyermeket kérdezi mindenki: Virágot szedtünk az erdőben. Szeretnél belőle?

A válasza: Igen.

Újabb kérdés: Mit szeretnél? Hóvirágot vagy ibolyát?

A válasz bármelyik lehet. A két csapat elkezd átfutni a másik oldalra. Ha a középső gyermek a hóvirágot mondta, akkor a hóvirágos gyerekek közül kell elkapnia valakit. Ha ibolyát mondott, akkor az ibolyás gyerekek közül. Akit elkapott, az áll be középre, ő pedig beáll a helyére és folytatódik a játék.

A játék remek lehetőség a mozgásfejlesztésre, illetve a figyelem és az ügyesség fejlesztésére.

Reflexió: